

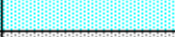

29: ஸ்தூபி ஸ்தூபனம்

இப்படியாக ஸ்தூபி நிர்மாணிக்கத் தேவையான அனைத்து பொருட்களையும் பல்வேறு இடங்களில் இருந்தும் பெற்ற மன்னன், வேசாக (*Vesakha*) மாதத்தின் பௌர்ணமி அன்று விசாக நட்சத்திர சேர்க்கையின் (*Visakha-constellation*) தினத்தன்று ருவன்வேலி சாயா என்ற ஸ்தூபாவைக் (*Ruwanwelisaya*) கட்டத் துவங்கினார். அந்த இடத்தில் இருந்த கல்வெட்டை அகற்றச் சொல்லிய பின் ஏழு கியூபிக் அடி ஆழத்தில் புமியைத் தோண்டிச் செய்தார். பின்னர் அவரது படை வீரர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட உருண்டை வடிவான பெரும் பாறைகளை துண்டு துண்டாக ஜல்லியாக உடைக்க வைத்து தோண்டப்பட்டு இருந்த குழியில் போட்டு கால்களில் தடித்த பல தோல் பட்டைகளைக் கட்டிய யானைகளைக் கொண்டு அந்த ஜல்லிக் கற்களை மிதிக்கச் செய்து பூமியின் அடித்தளத்தை வலுவாக்கினார். அவை செய்யப்பட்ட பொழுது தானே நேரடியாக அதை மேற்பார்வையிட்டார்.

அந்த இடத்தின் அருகில் மூன்று யோசனை தூரத்திற்கு ஓடிக் கொண்டு இருந்த கங்கை நதியால் ஏற்பட்டிருந்த மிருதுவான ஆனால் மிகவும் உறுதியான மணலை வெண்ணை களிமண் (*butter-clay*) என்று கூறும் அளவுக்கு தொட்டால் மிருதுவாக இருக்கும். அதை அங்கிருந்த சாமனேராக்கள் கொண்டு வந்து தந்தனர். அதை குழியில் யானைகளினால் மிதிக்கப்பட்டிருந்த கற்குவியல் மீது போடச் சொல்லி அதன் மீது செங்கல்களை அடுக்கச் சொன்னார். கெட்டிப்பட வேண்டும் என்பதற்காக அடுக்கப்பட்ட செங்கல்களின் மீது வெள்ளைக் களிமண் கலவையைக் கொட்டச் சொல்லி அதன் மீது பாதரச ஸல்பைட் (*cinnabar*) என்ற கலவையை கொட்டச் சொன்னார். அவற்றின் மீது பின்னப்பட்ட இருப்புக் கம்பிகள் போடப்பட்டு, சாமனாக்கள் இமய மலையில் இருந்து கொண்டு வந்திருந்த நறுமணம் மிக்க மரும்பா (*marumba*) என்ற களிம்பையும்

கொட்டச் சொன்னார். அதன் மீது மீண்டும் மலைக் கற்களைக் (*mountain-crystal*) கொட்டச் சொன்னார். அதன் பின் எட்டு அங்குல தடிமனான தாமிரத் தகட்டின் மீது (*copper*) சக்கரைக் கலந்த நீரில் கொட்டி தயாரித்த கபித்தா மரத்தின் (*kapittha - tree*) பிசினைத் தடவி ஒட்ட வைத்தார். கடைசியாக விஷம் கலந்த ஆர்சனிக் (*arsenic*) என்ற ரசாயனப் பொருளை நல்லெண்ணெயுடன் கலந்து அதை ஏழு அங்குல தடிமனான வெள்ளி தகட்டில் தடவி அதையும் அதன் மீது ஒட்ட வைத்தார்.

அடித்தளத்தின் அமைப்பு

	வெள்ளித் தகடு (<i>sheet of silver</i>)
	நல்லெண்ணெய் + ஆர்சனிக் (<i>arsenic dissolved in sesamum-oil</i>)
	சக்கரைக் நீர் + கபித்தா மரப்பிசின் (<i>resin of kapittha - tree + sweetened water</i>)
	தாமிரத் தகடு (<i>sheet of copper</i>)
	மரும்பா களிம்பு (<i>marumba</i>)
	பின்னப்பட்ட இருப்புத் கம்பிகள்
	பாதரச ஸல்பைட் (<i>cinnabar</i>)
	சிமென்ட் (<i>rough cement</i>)
	செங்கல்கள் (<i>bricks</i>)
	வெள்ளைக் களிமண் (<i>butter-clay</i>)
	கருங்கற்கள் (<i>layer of stones</i>)

ஸ்தூபாவை ஸ்தூபிக்க அப்படிப்பட்ட சிறப்பான அடித்தளத்தை தயாரித்தப் பின் அசல்ஹா (*Asalha*) மாதத்தின் வளர் பிறையின் பதினாலாம் நாள் அந்த இடத்தில் கூட்டப்பட்ட புத்த பிட்டுக்களின் சம்மேளத்தின் மத்தியில் மன்னர் கூறினார் 'பெரும் மதிப்பிற்குரியவர்களே, நாளை இந்த இடத்தில் புனித சிடியாவை (*Cetiya*) அமைக்க அடிக்கல் நாட்டப் போகின்றேன். நீங்கள் அனைவரும் அந்த விழாவில் கலந்து கொண்டு எம்மை ஆசிர்வதிக் வேண்டும். ஸ்தூர்பா ஸ்தூபிக்க இருக்கும் நேரத்தில் நகர மக்கள் அனைவரும் இந்த விழாவில் கூடியிருந்து நறுமணம் மிக்க மலர்கள் தூவி இந்த புத்த விழாவை சிறப்பிப்பார்கள்'

சிடியாவை ஸ்தாபிக்க இருந்த அந்த புனித தலத்தை அதி
 விமர்சனசாயக அலங்கரிக்குமாறு தமது மந்திரிகளிடம்
 ஆணையிட்டார். அவர்களும் அந்த இடத்தை எத்தனை அழகுறச்
 செய்ய வேண்டுமோ அத்தனை அழகிய இடமாக மாற்றினர்.
 அது மட்டும் இன்றி அங்கு வந்து சேரும் அனைத்து
 சாலைகளிலும் தோரணங்கள் மற்றும் வரவேற்பு வளைவுகள்
 கட்டப்பட்டு அவை அனைத்தும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டன.
 மறு நாள் காலை முதல் தலை முடி சீவுவோர் பலரை நான்கு
 வாயிலிலும் அமர வைத்திருந்தார் மன்னர். அவர்களைத் தவிர
 வந்தவர்கள் குளிக்க உதவும் வகைக்கான வேலையாட்கள்,
 உடுத்திக் கொள்ள மாற்றுடைகள், வாசன திரவியங்கள் என
 அனைத்தையும் செய்து வைத்திருந்தார். அந்த விழாவில்
 பங்கேற்க வந்தவர்கள் தலையை மொட்டையடித்துக் கொண்டு,
 குளித்தப் பின் புது ஆடைகள் அணிந்து கொள்ள வசதியாக
 இருக்குமாறே அந்த ஏற்பாட்டினை செய்து இருந்தார். விழாவில்
 கலந்து கொள்ள நகரில் இருந்தும், கிராமத்தில் இருந்தும்
 மக்கள் உற்சாகமாக வந்தனர்.

நாற்பதாயிரம் மக்கள் கூடி இருந்த அந்த விழாவில்
 மன்னனைச் சுற்றி அவரவர் தகுதிக் கேற்ப கொடுக்கப்பட்டு
 இருந்த விலை உயர்ந்த ஆடைகளை அணிந்து கொண்டு
 மந்திரிகள் பவனி வர, அழகுமிகு மங்கையினர் நடனம் ஆடிக்
 கொண்டு வர, கலைஞர்கள் இனிய இசை எழப்பிக் கொண்டு
 இருந்தனர். மன்னனும் அங்கும் இங்கும் சுற்றிக் கொண்டு
 மக்களை உற்சாகப் படுத்திக் கொண்டு இருந்தார். ஆயிரத்து
 எட்டு வண்டிகள் நிறைய சுற்றி வைக்கப்பட்டு இருந்த துணிகள்,
 நான்கு பக்கங்களிலும் அடுக்கடுக்கான துணிகள், தேன்,
 சக்கரை மூட்டைகள், வெண்ணை என பலவிதப் பொருட்களும்
 குவித்து வைக்கப்பட்டு இருந்தன. வெளிநாடுகளில் இருந்தும்
 பல பிட்டுக்கள் வந்திருந்தனர். அந்த நிலையில் உள்ளூரில்
 இருந்து வந்திருந்த பிட்டுக்களின் எண்ணிக்கையை குறைத்துக்
 கூறத்தான் முடியுமா? இராஜகா (Rajagaha) என்ற இடத்தில்
 இருந்து தேரா இடகுப்தா (Indagutta) என்பவர் தலைமையில்
 எண்பதாயிரம் புத்த பிட்டுக்களும், தம்தசேனா (Dhammasena)

என்ற தேராவின் தலைமையில் பன்னிரண்டாயிரம் புத்த பிட்டுக்களும் அந்த விழா நடந்த சிடியாவிற்கு வந்திருந்தனர்.

ஜேதராம (*Jetarama*) விகாராவின் தேரா பியதாஸியின் (*Piyadassi*) தலைமையில் அறுபதாயிரம் பிட்டுக்கள், வேசாலியில் இருந்த மாதவனா (*Mahavana*) மடாலயத்தில் இருந்து வந்த தேரா உருபுட்டராக்கித்தா (*Urubuddharakkhita*) என்பவர் தலைமையில் பதினெட்டாயிரம் பிட்டுக்கள், கோசம்பியில் (*Kosambi*) இருந்த கோசீதராமாவில் இருந்து வந்த உருதாமராக்கிட (*Urudhammarakkhita*) என்ற தேராவின் தலைமையில் முப்பதாயிரம் பிட்டுக்கள் வந்தனர். மற்றும் உஜ்ஜயினியின் (*Ujjeni*) தக்கினாகிரி (*Dakkhinagiri*) யில் இருந்து தேரா உருசம்காரக்கிட்டா (*Urusamgharakkhita*) தலைமையில் நாற்பதாயிரம் பிட்டுக்களும் அங்கு வந்திருந்தனர்.

புப்ப்புராவைச் (*Pupphapura*) சேர்ந்த அசோகரமாவில் இருந்து ஒரு லட்சத்தி அறுபதாயிரம் பிட்டுக்கள் தேரா மித்தின்னா (*Mittinna*) தலைமையிலும், கஷ்மீராவைச் (*Kasmira*) சேர்ந்த உத்தின்னா (*Uttinna*) தலைமையில் இரண்டு லட்சத்தி எண்பதாயிரம் பிட்டுக்களும், பல்லவபோட்காவில் (*Pallavabhogga*) இருந்து மஹாதேவா (*Mahadeva*) தலைமையில் நாலு லட்சத்து அறுபதாயிரம் பிட்டுக்களும், யோனா (*Yona*) நகரின் அலசந்தா (*Alasanda*) என்ற இடத்தில் இருந்து யோனமமதம்மராக்கித்தா (*Yonamahadhammarakkhita*) என்பவர் தலைமையில் முப்பதாயிரம் பிட்டுக்களும் வந்திருந்தனர். அதைத் தவிர வின்ஜஹா (*Vinjha*) மலைப் பகுதியில் வசித்து வந்த தேரா உத்தராவின் (*Uttara*) தலைமையில் அறுபதாயிரம் பிட்டுக்கள் வந்தனர்.

போதிமன்டா (*Bodhimanda*) விகாராவில் இருந்து தேரா சித்தகுப்தா (*Cittagutta*) முப்பதாயிரம் பிட்டுக்களுடன் வர, வனவாசா (*Vanavasa*) வில் இருந்து கண்டகுட்டா (*Candagutta*) தலைமையில் எண்பதாயிரம் துறவிகளும், கேலச விகாரில்

இருந்து (Kelasa-vihara) தேரா சூரியகுட்டா (Suriyagutta) தலைமையில் தொண்ணூற்றி ஆறாயிரம் பிட்டுக்களும் வந்திருக்க, அந்த தீபகற்பத்தின் நாலாபுறங்களிலும் இருந்து வந்திருந்த புத்த பிட்டுக்களின் எண்ணிக்கையை குறிப்பெடுத்து வைத்திருக்கவில்லை. அந்த சம்மேளனத்தில் பங்கு பெற்ற துறவிகளின் எண்ணிக்கை தொண்ணூற்று ஆறு கோடி இருக்கும் என நம்பப்படுகின்றது.

அந்த பிட்டுக்கள் தம்முடைய தகுதிகேற்ப ஸ்தூபாவைச் சுற்றி நின்றிருந்தனர். அந்த நாட்டு மன்னன் நடுவில் நிற்க சிறிது இடம் விட்டிருந்தனர். அங்கு வந்து நின்ற மன்னன் பெருமிதத்துடன் சுற்றி நின்றிருந்த புத்த பிட்டுக்களைப் பார்த்ததும் நாலாபுறமும் இங்கும் அங்கும் சென்று அவர்களுக்கெல்லாம் பூக்கள் தந்து தனது வணக்கங்களைத் தெரிவித்தார்.

அதன் பின் அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டு இருந்த இடத்தில் ஒரு கயிற்றின் முனையை தங்கம் மற்றும் வெள்ளியினால் செய்திருந்த கட்டையில் கட்டி அதன் மறு முனையை ஒரு அமைச்சரை பிடித்துக் கொண்டு அந்த நாலு சுவற்றுக்குள் இருந்த இடத்தினை சுற்றி கோடு போடச் சொன்னார். அது வரைந்த இடம் வரையிலான அளவிற்கு ஸ்தூபாவைக் கட்ட நினைத்தார். ஆனால் அதற்குள் முக்காலத்தையும் உணர்ந்திருந்த மூத்த தேராவான சித்தத்தா (Siddhattha) என்பவர் வருங்காலத்தை மனதில் வைத்து அதை செய்யக் கூடாது எனத் தடுத்து நிறுத்தி விட்டு 'அத்தனை பெரிய ஸ்தூபியைக் கட்டினால் ஸ்தூபா கட்டிய உடனேயே அந்த நாட்டு மன்னன் மடிந்து விடுவார். மேலும் அத்தனை பெரிய ஸ்தூபா என்றைக்காவது பழுது பட்டு விட்டால் அதை சரி செய்ய இயலாது.' என தாம் தடுத்து நிறுத்தியதின் காரணத்தை தெரிவித்தார். மற்ற புத்த சகோதரர்களும் அதை ஆமோதிக்க தேராவின் அறிவுரைப்படியே அவர் குறிப்பிட்ட அளவிலான சிடியாவை நிர்மாணிக்க கற்களை அடுக்கினார்.

எட்டு பெரிய குடுவைகளில் தங்கம், எட்டு பெரிய குடுவைகளில் வெள்ளி போன்றவற்றை வைத்து அதைச் சுற்றி வட்ட வடிவமாக ஆயிரத்தி எட்டு ஜாடிகளை வைத்தார். அதைச் சுற்றி வட்ட வடிவமாக ஆயிரத்தி எட்டு ஜோடி ஆடைகளை வைத்தார். அதன் பின் எட்டு செங்கல்களை ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றாக அடுக்கினார். அதற்கு முறைப்படி பூஜைகளையும் புனிதச் சடங்குகளையும் செய்யச் சொன்னார். அதன் பின் அந்த செங்கல்களில் ஒன்றை தான் எடுத்துப் போய் கிழக்குப்புறத்தில் ஏற்கனவே ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருந்த (அஸ்திவாரம் போடப்பட்ட இடத்தில்) நறுமணப் புகை சூழ்ந்த இடத்தில் அதை வைத்து முதல் அடிக்கல்லை நாட்டினார்.

அப்படி வைக்கப்பட்ட அதன் மீது மல்லிகைப் பூக்களைத் தூவிய பொழுது பூமி குலுங்கியது. அடுத்து தன்னுடைய ஏழு அமைச்சர்களை அழைத்து ஒவ்வொருவரும் பூஜிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு செங்கலையும் அங்கிருந்து எடுத்து வரச் சொல்லி அவற்றையும் முறைப்படியான சடங்குகள் செய்யப்பட்டு ஸ்தூபி அமைக்க இருந்த இடத்தில் வைக்குமாறு கூறினார்.

நான்கு திசைகளிலும் தேவலோகம் போன்று அமைக்கப்பட்டு இடத்தில் தங்கி அனைத்து ஆசாபாசங்களையும் துறந்திருந்த நான்கு தேராக்களை மன்னன் சந்தித்து வணக்கங்களைத் தெரிவித்தப் பின் பரிசுகளையும் தந்தார். அதன் பின் கிழக்குப் பகுதியில் அனைத்து ஆசாபாசங்களையும் துறந்திருந்த தேரா பீயதாஸியின் (Piyadassi) அருகில் சென்று அமர்ந்து கொண்டார். அவருக்கு தேரா மகிழ்சி தரும் புத்த போதனைகளை செய்தார். நாற்பதாயிரம் பேர் போதனைகளை ஏற்று சமயம் மாறினர். அங்கு வந்திருந்த மக்களில் ஆயிரம் பேர் போதனைகளைப் பெற்று அரஹன் த ஆயினர். ஆக பதினெட்டாயிரம் பிக்குக்களும், பதினாலாயிரம் பிக்குணிக்களும் அங்கு துறவிகள் ஆயினர்.

எந்த நிலையிலும் நாட்டு நலனையும் மக்களின் நலனையும் வைத்திருந்து, உலகத்தினருக்கு மன மகிழ்ச்சியை கொடுத்து

கொடையாளியாக விளங்கியவருடைய முத்தான போதனைகளை ஏற்றுக் கொண்டு அவருடைய மார்கத்திற்கு செல்ல எவர்தான் விரும்ப மாட்டார்?

புனிதரின் பக்தி மார்கத்தில் இணைந்த புத்த பக்தர்களின் மனதில் பேரானந்தம் பொங்கிட வழி வகுத்த கருணாமூர்த்தியின் இருபத்தி ஒன்பதாம் பாகமான 'ஸ்தூபிஸ்தாபனம்' என்ற பகுதி முடிவுற்றது.